

آسیب شناسی آموزش حقوق در ایران (رشته‌های دستگاہی، نظام اجرایی، متون و سرفصل‌های آموزشی)

محمد درویش زاده^۱

چکیده

در این مقاله آسیب‌های نظام آموزش حقوق در ایران به چهار قسمت تقسیم شده که عبارت‌اند از: ۱. آسیب‌های حاکم بر رشته‌های دانشگاهی حقوق ۲. آسیب‌های راجع به نظام اجرایی آموزش حقوق ۳. آسیب‌های مربوط به متون آموزشی حقوق و ۴. آسیب‌های مربوط به سرفصل‌های آموزشی حقوق. مهم‌ترین آسیب‌های مربوط به رشته‌های دانشگاهی حقوق عبارت‌اند از: فقدان مطالعه میان رشته‌ای / عدم تدوین سلسله مراتب اهداف / ضعف کارآفرینی و تجاری‌سازی دانش / عدم پوشش نسبت به نیازهای موجود / ضعف ارتباط با رشته‌های شغلی / فقدان ضوابط و معیارهای ایجاد رشته‌های حقوقی / ضعف مطالعات تطبیقی.

۱. مدیر کل برنامه‌ریزی و تدوین متون آموزشی معاونت آموزش قوه قضائیه

مهم‌ترین آسیب‌های مربوط به نظام اجرایی آموزش حقوق عبارت‌اند از: ناهمترایی مجریان آموزش حقوق/ انعطاف لازم در مقررات آموزش/ مسایل مرتبط با مدرسان حقوق/ وضعیت ارزشیابی آموزش/ تغییرات اجتماعی/ ضعف استفاده از فناوری آموزشی.

آسیب‌های راجع به متون آموزشی حقوق عبارت‌اند از: فقدان معیارهای منطبق با نظریه‌های یادگیری و سازماندهی محتوا برای تدوین متون آموزشی حقوق / ضعف سنت نقد کتاب / تمرکز بر متون نوشتاری و فقر منابع دیداری و شنیداری/ عدم تناظر متون با سرفصل‌های آموزشی.

آسیب‌های راجع به سرفصل‌های آموزشی حقوق عبارت‌اند از: به‌روز شدن سرفصل‌ها / ضعف مستند سازی تدوین سرفصل‌ها/ عدم دخالت متخصصان آموزشی و درسی/ ضعف سرفصل‌ها و نیاز ارتقای مهارت و بهبود نگرش در مقایسه با سرفصل‌های افزایش دانش / ضعف توجه به پژوهش محوری و نظریه‌های یادگیری و خلاقیت.

واژگان کلیدی: علوم انسانی، آسیب‌شناسی، حقوق، نظام اجرایی، سرفصل‌ها.